

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, tervelja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Gg. naročnike, katerim s koncem tega meseca naročnina poteče, prosimo, da jo o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slovenski Narod“ pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gld. 50 kr.
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gld. — kr.
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Kresove žgimo na čast ss. Cirilu in Metodu

na večer 4. julija po vsem Slovenskem!

(Konec.)

Ka na Slovenskem z Metodom nij ugasnola služba božja slovenska, dokazuje Valvazor v navedenem delu str. 415. tako piše: „Es wird noch bis auf den heutigen Tag (1686) in Dalmatien und vielen Orten in Crain, die Messe in Slavonischer Sprache gelesen.“ Valvazorju pritrjuje Kopitar v svojej slovnici str. XXX., kder se čita: „Es ist archivarisch konstatiert, dass in der Pfarrgemeinde von

Kreuz bei Neumärktl in Oberkrain ein Presbyter Glagolita die Messe nach einem glagolitischen Missale las, bis es ihm 1617 vom Laibacher Bischofe Thomas Chrön eingestellt wurde.“ Povoden pripoveda v svojem letopisu, ka sta Ciril in Metod potujoča v Ptuj sveto mešo v slovanskem jeziku pevala, in med narodom se še sedaj govori, ka sta sv. mešo služila v jareninskej kapelici na Goriškem. — Slovenci tore imajo toliko pravico na slovensko mešo kolikor in Hrvati. V tem obziru treba je Slovincem „viribus unitis“ s Hrvati delati.

Lani je svetovnjak Mrazović brzojavnim potom dobil dovoljo, ka se sme čitati v stolnej cerkvi zagrebčke narodna misa, a R. B. skupno z župljani proseči za jednako dovoljo, ostal je brez odgovora, kar smo si živo zapomnili.

Glasilo vladike Štrosmajerja „Djakovački glasnik“ piše: „Naš narod imao i vršio je pravo slavenske liturgije; žalostnim položajem sahranjeno je ono pravo, ali još nije utrnulo. Sad il nikada treba, da se ga dokopamo, na srce pritismo i s njim umremo. Ma sto puta tko god dovikivao, da je Hrvat, ne verujem mu, ako ne prigrli, ako svom dušom nečezne za našom liturgijom, jer ova je o stanju čudesa u ovo dobu proizvesti. Zar nije slavenska liturgija kadra (sposobna), da se na cerkvenom polju sestanemo i zagrlimo, te u kolo uhvatimo sa svimi Slaveni? Zar nije ona sveti amanet (zaloga), koji kad se spoji sa dušom naroda, nitko ga više izbrisati nemože?“

Isti prevredni vladika razposlal je okrožnico svojemu svečeništvu, kateremu mej drugimi podatki naznanja: . . . Svetkovina svetih naših apostola Cirila i Metoda ima se i ove godine svud po diocenezah naših najsvetčanijim načinom obaviti. Gdje

pako pravovjerni naš puk u slozi i sporazumljenju sa svećenici svojimi želio bude, da se tim danom sveta naša liturgija odpjeva staroslovenskim jezikom, tu nek tako bude na slavu božju i ss. apostola naših i na spasonosnu utjehu puka našega. Imi ćemo ovdje u stolnom našem mjestu najsvetčanije tu svetkovinu obaviti i službu božju staroslovenskim jezikom odpjevati. Priporučuje se pako braći svećenikom, da puk pobožni svakim načinom nukaju, da ss. apostole svoje Cirila i Metoda čim više štiju i zazivaju, i da njihova imena djeci svojoj u sv. krštenju i sv. krizmi nadievaju, i to tiem više, budući mi upravo kotolici u tom obziru stari naš dug okajati njekim načinom popraviti možemo. Utjecimo se pako svi iz dna duše svetim našim apostolom, ne bi li se po njihovom posredovanju uspješila hora božja i povratilo jedinstvo i sloga u vjeri i životu naroda našega, da što bez ikakvoga na svijetu međusobnoga uštrba (kvara), pače na obću korist i obću slavu imena našega i budućnosti naše. Amen.“ Slovenec! pojdi in stori tudi tako.

Povod in začetek bogočastju v staroslovenskem jeziku bila sta naša sveta poselnika Ciril in Metod, ona sta izumila in sestavila pismena sevsema primerna našemu blagolaznemu jeziku, pismena, v katerih dnes čita in piše 75 milijonov naših bratov Slovanov, razprostranjenih po večem delu Evrope, daleko po Aziji in nekoliko tudi v Ameriki. Ona sta prevajala in sestavljala knjige v staroslovensčini za slovanske vernike; ona sta se trudila Slovane od Črnega do Jadranskega morja zjediniti v veri in jeziku. Božanska pomisel! ona sta razumela z junaško srčnostjo braniti in za-

LISTEK.

Domači pogovori.

VIII.

„Število listkarjev mej Slovenci se je v zadnjem času izdatno pomnožilo, in akoravno toži v „Ljubljanskem Zvonu“ Negoda z Golovca, da nij mamo pravega feljtona, imamo vender taci dovolj, ki poskušajo in nameravajo biti feljtonisti.“

Tako govori in piše svojemu strijcu v Ameriko najnovejši listkar g. Bolhofer, kateri se nam je prikazal precej pri prvem svojem nastopu z velikim kritičnim nožem v roki, in kateri bo, kakor se mi dozdeva, nas starejše feljtonske kandidate prekosil z grenkim sarkazmom.

Direktno nij rekel g. Negoda nič kaj takega in ko bi bil zares rekel in pisal, da nijmamo listkarjev Slovenci, bi se bil jaz gotovo postavil na noge in bil bi mu precej povedal, da smo vsi, ki pišemo kaj pod črto pravi feljtonisti, in da se vprašanje more vrteti le okolo tega, kakovi feljtonisti smo, dobri ali slabi.

Jaz kot starosta sedaj delujočih feljtonistov moram se protiviti z vsemi štirimi takej splošnej negaciji brez dokazov, in moram zagotoviti vsakega

pametnega človeka, da nam, ki kopicimo in zbiramo svoj med v pritličnih prostorih političnih svojih žurnalov, pripada po vsej pravici naslov in dostojanstvo feljtonistov, kakor ga imajo listkarji, nemški ali francoski, in da je še odprto vprašanje, da li more biti pravi feljtonist g. Negoda v „Ljubljanskem Zvonu“, kateri niti nijma črte, in po tem takem feljtona v pravem pomenu imeti ne more pod črto.

Gospod Bolhofer (ime mu ne glasi ravno poetično) je še komaj začel prakticirati pod črto, pa uže ima oistre zobe in hudo grize, naročito je g. Haderlapu zasadil v mehko meso oster zob s tisto sicer duhovito ali hudobno transkripcijo pesni „Oj srečne so ribice“, katero bi moral po mojem mnenji ponatisniti i „Ljubljanski Zvon“, da nam se ne zgubi za vselej.

Sicer je pa g. Bolhofer jedno pametno izteknil, tisto namreč, katero je zvedel od g. Hugona Turka, ki pravi, da pesnike in pisatelje slovenske bi bilo najbolje maziliti z dobrimi honorari. To bi menda res kaj pomagalo, pa ko bi nam vsaj za viržinke dali, bi gladkeje teklo pero in duhu našem bi kazal beli dim pot do višjih regijonov.

Ne vem, kako se drugim godi, nego jaz si najprej zapalim jedno, potem še le začnem pisati, pa če je viržinka dobra, gre pisarija gladko od rok, če je pa po splošnih postavah ogerskih financij slaba,

ne vleče ni roka, ker je treba vedno na novo netiti ogenj ter prižigati smodko, in jo konečno zovoljno zagnati v kot, a taka procedura spravi človeka ob ves humor ter ga navdahne z golo ironijo in s hudobnim sarkazmom.

Gospoda Hugona Turka nijsem čisto rad imel do sedaj z Bleda, sedaj mi se je pač prikupil, ker vidim, da človek, ki tako plemenito misli in govori kakor g. Hugon Turk, nijma in ne more imeti ni trohice hudobije v svojem srci.

Drugi feljtonski praktikant je Ljubljanski pohajkovelec (Bummler), tisti, ki je bil v Zagreb prišel z ljubljanskim Sokolom, pa se še meni, kot starejšemu v službi in po rangi feljtonistu niti pokazal nij, kakor da se me je bal. Čisto nič mu ne bi bilo škodilo moje poznanstvo, še smijal bi se bil, ko bi me bil videl, kako sem se v ponedeljek večer vozil s kolodvora z g. Fr. Hrenovo družino in kako graciozno-brhko sem bil skočil iz kočije, pozabivši na svoj pedale, ter kako sem bil v trenutku spremenil svojega spectabilisa v geometra, ravno pred tistim hramom lesenim, kjer se je plesalo, pelo in vino pilo tisti večer do preko polu noči.

Gospod Prostoslav Kretanov je dosti boljši bil nego Ljubljanski pohajkovelec, ta se mi je pokazal in odnesel je vsled tega „polno šako“ lepih naukov in raznovrstnih podukov, kateri mu bodo gotovo še

govarjati svoje slovansko-versko delovanje pred črtiki našinstva in navdušeno opravičevati pred rimskim papežem in množino njegovih svečnikov; ko sta bila na odgovor poklicana, govoril je Ciril poln sv. duha pred velikim zborom v Rimu tako: „Pisano je: vsi jeziki imajo hvaliti gospoda, zakaj name mrzite zbog tega, ka sveto vero slovanski učim, in službo božjo slovanski opravljam? Resnično, ako bi moravski narod bil latinski ali grški znal, bi jaz v tema jezika bil govoril, ker pa nijednega teh ne razume, vvedel sem to, kar na meni grajate, ter pridobil mnogo ljudstva gospodu.“ Ves zbor je ostrmel nad tako resnimi in iskrenimi besedami, in sv. oča so oba posvetili v vladiki, june učence pa v svečnike in dijakone. Ona sta proglašena za svetnika od katoliške cerkve za velikanske zasluge o širjenju pravoverstva med sorodniki po vsem slovanskem svetu, kar tudi pripoveda vrstna okrožnica Leva XIII. Blažena apostola slovanska, ss. Ciril in Metod! prosita previdnost božansko, naj razsveti dobrim duhom um in pamet vsem Slovanom, da spoznavši istino, zjedine se in združijo v veri in jeziku!

Slovenci krese prižigajo ob letnicah, namreč na Veliko noč rano, ker radujo se velikega praznika na spomin Kristovega vstajenja, a v poganških časih netili so ognje radujoči se prihoda prijaznejše poletne dobe. Pravi kresovi plamene ob Ivanjem, sedaj na čast temu predhodniku gospodovemu, a nekda zbog poletnega solncevrat, v katerem navadno toploto temeni. Mestoma še tudi nahajamo krese ob Jurjevem in Petrovem, itak redko. Kres pomenja in naznanja radost in neko vzvišenost, vsaj veličastno; jeli Slovenec in vsak pravi Slovan ima imenitnejši spomin zgodovinski, da se ga raduje in vzvišeno navdušuje, nego uprav v godu svojih apostolov Cirila i Metoda, svojih največjih prosvetiteljev in učiteljev? zato prijazno nagovarjamo Slovence po vsej našej lepeji ali žalibože še raztrganeji in razkosaneji domovini, ne iznemšiti naših bratov Prekmurcev, naj dne 4. julija na večer s kresovi razsvete*) holme, vrhove in bregove, doline in ravnine po vsej Sloveniji od Slovenske vasi na Prekmurškem do Jadre in Triglava na slavo božjo, na čast in zahvalnost našima slovanskima apostoloma Cirilu in Metodu!

*) Kazalo bi v nedeljo poprej to stvar v cerkvi oznaniti.

dobro služili v vseh treh stopinjah njegovega temperamenta.

Tri stopinje namreč sem opazoval pri prijatelji Prostoslavu Kretanovem; najprej je bil melanholičen, zatem poetičen, a konečno je postal pravi tenorist, da ga je treba iskati takega.

Bog mu daj srečo, naj le zdrav potuje križem domovine in naj budi ter navdušuje s svojo melanholijo, s poezijo in s tenorom Slovence, a citatov iz nemških klasikov naj se ogiblje po mogočnosti, pa če ne more drugače, naj rajši sam naredi kakšen sonet, homo ga čitali, čeravno so v novjšem času iz mode prišli soneti in samo še v Kranji cvetejo, drugod ne več, drugod prevladuje proza.

Izmej drugih novih prikaznij opazil sem tudi gospodično Amalijo Preširno; da jo presrečno pozdravljamo in radostno sprejemamo v svoje kolo vsi stari posedniki pritličnih prostorij, se razumeva samo po sebi. — Uže samo ime te nežne naše kolegije je lepo, tako lepo in poetično, da se g. Bolhofer slobodno skrije s svojim parasitsko-prozajničnim imenom.

To sem moral povedati ter vas posvariti, da ne postavite nikoli in nikdar v kakšen koneks ti dve imeni, Bolhobera namreč in gospodično Prešerin, ampak rajši moje ime postavite za silo k imenu naše najmlajše kolegice, ker je moje ime brez dvojbe dosti lepše, nego je ime Bolhofer.

Spectabilis.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Česki profesorji, ob enem tudi državni poslanci, namreč gospodje Kvičala, Talfr in Krejčí se odpovedujejo poslanstvu državnega zbora, za to da bi se zamogli popolnem posvetiti delovanju na novem českem vseučilišču.

Najvišje odlikovanje, s katerim je presvetli cesar počastil ekscelece: poljedeljstva ministra grofa Falkenhayna, ministra dra. Pražaka in ministra naukov ter bogočastja barona Conrada, podelivši jim red železne krone prve vrste, daje nekaterim dunajskim časopisom priliko, omenjenih treh ministrov spominati se s priznanjem in hvalo. Tako piše „Presse“: „Odlikovanje, ki se je dalo tem trem ministrom s krono, ne kaže samo utrjene zaupanja, ki ga uživa ves kabinet pri vladarji, ampak utemeljeno je tudi v zaslugah vsakega ministra posebej. Ministra Pražák in Falkenhayn sta se vedela, s svojim delokrogom in z državnimi tradicijami njunih področij seznaniti do kraja, s svojo službo sta državi storila mnogo dobrega in politiki ministerskega predsednika sta znala varovati oni zmeren in strogo stvaren značaj, ki ga bode morala imeti vsaka avstrijska vlada še dolgo časa. Baron Conrad dovršuje s tem letom štirideseto leto svoje službene dobe.“ — „To znamenje Najvišjega priznanja — pravi „Vaterland“ — nij le za odlikovane največje vrednosti, temveč tudi za ohranjujoče elemente v državi, katerim je s tem povedano jasno, da vladar s popolnim zaupanjem pusti delovati politiko sprave Taaffejevega ministerstva.“ „Tribüne“ piše: „Kabinet grofa Taaffeja zadobil je ravno kar znamenje Najvišje naklonjenosti in posebne vladarjeve milosti... Opravičeni smo misliti, da to posebno odlikovanje velja delovanju vseh ministrov skupin in pa vsej vladnej politiki, pri kateri imenovani trije člani ministerskega sveta tako uspešno pomagajo. Glavna misel pri sestavljanju kabineta 1879. leta bila je politična sprava, in ta ostala je do današnjega dne.“ — „W. Allg. Ztg.“ pravi: „Grof Taaffe pokazal je zdaj vnovič, kako trdna da je njegova pozicija na zgoraj.“ — „Neues W. Tagblatt“ piše: „Visoko odlikovanje, ki se je podelilo ob enem trem ministrom, je za vladu gotovo jako vesel dogodek. Pri tem se dozdeva, da bi bilo ministerstvu Taaffejevemu odločeno mirnejše poletje, kakor pa je to bilo doslej za njegove vlade. Notranji viharji molče, in ministerstvo sme biti zadovoljno z vspehi, ki jih je do zdaj zamoglo doseči.“ — Uradna „W. Ztg.“, priobčujé ta odlikovanja, razlaga, da se je to zgodilo pri Conradu zaradi njegove službene štiridesetletnice, glede Pražaka in Falkenhayna pa za to, „ker sta oba od začetka do današnjega dne zvesto stala predsedniku Taaffeju na strani in ju nijso dosegli dozdanji valovi.“ — Ta najvišja odlikovanja, ki bodo nij dvomiti imela veliko moč na javno mnenje, pozdravljamo tudi mi Slovenci s svojimi simpatijami, kajti z njimi pripoznana so načela Taaffejeve vlade, načela pravična in pomirljiva, in jasno je zdaj, da Taaffejevo ministerstvo stoji v tem času trdnije, kot bodi si kadarkoli poprej. Zdanja vlada hodi polagoma, a modro in previdno, vedno zvesta pravice načelom in ker jej presvetli vladar čedalje bolj zaupa, posreči se jej tudi, da državo privodi iz viharjev laži-liberalnih zmotnjav v luko miru in zadovoljnosti. Pri tem pa tudi mi Slovenci ne bomo pozabljeni!

Vnanje države.

Z Bolgarskega se poroča, da to poletje obišče kneza Aleksandra srbski kralj Milan, dalje da se tudi to poletje knez Aleksander poda v Sinajo k rumunskemu kralju Karolu. V jeseni bode se knez dlje časa baval v Šumli, kjer bodo vojaki, ušatorjeni, imeli svoje vaje. — Novoimenovana ministra, generala Kaulbars in Sobolev, prišla sta baje predvčerajšnjim v Sofijo. Takoj bodeta sestavila novo ministerstvo. — Dnevnik „Bratstvo“, izhajajoč v Ruščuku, je bil te dni ustavljen in v prepovedi dejan, ker je priobčeval upornih pozivov, napadajočih kneza, častništvo in duhovenstvo.

Stvar o Egiptu se je zopet čudno zasuknila. Anglija in Francija, s katerima moramo v imenu humanitete in evropske časti v tem vprašanju biti jednaki misli in čutov, stopile sta proti Turčiji odločno na noge. Angleško brodovje, za Srednje Morje namenjeno, tiči zdaj vse pred Aleksandrijo, tudi drugim brodovjem se je namignilo, da imajo biti pripravljeni. Tako tudi angleški vojaki, ki so na Malti in Gibraltar, kachi 13000 na številu. Vse torej kaže, da je postal položaj jako resen, da pa se nagiba v prid Angliji in Franciji. Zatorej bi ne bilo nič čudnega, da se je jel sultan venderle zavdati ter da je pripravljen, stopiti v konferenco — tako nekako se denes poroča. Konferenca v Carigradu zborovala je zdaj četrti pot.

Na Irskem je bilo oni teden vse mirno, in primeroma se je dogodilo le malo nerednosti. Samo iz Armagha se poroča, da je preteklo soboto več sto oseb po vojaško koračilo po mestu in da so prepevali uporne pesni. Tega tropa je bilo vedno več in konečno postali so silni; hudega zgodilo se nij nič. — Irski poljedelci začeli so na to delati, da bi si od zakupnikov dobili kos zemlje in kočjo za stanovanje. — Ker so bili zasačeni v Londonu óno zalogo orožja, ukrenile so oblastnije mnogo naredeb, da se o pravem času zatre vsakatera prekucija Fenijancev. Straže pri vseh arsenalih, ladjevinah, založništvih in javnih poslopih so se pomnožile, in policiji se je zaukazalo, odstraniti in zapreti vsakatega sumnjivega, ki bi se bližal imenovanim poslopjem.

Dopisi.

Iz Stopič 27. junija. [Izv. dop.] (Strašna nesreča.) Denes, 27. t. m. po noči od 1.—3. ure je velika vas Cerovec v Stopiškej fari pri Rudolfovem na Dolenjskem tako pogorela, da je ostalo nepoškodovanih le še 6 hiš, družih 30 z vsemi podi in hlevi je pa popolnem v pepelu.

Ogenj se je, ker je bilo nekoliko veterno, in so hiše druga blizu druge in vse s slamo krite, tako naglo razširil, da so si ubogi prebivalci komaj življenje oteli. (Res čudno, da nihče nij zgorel.) Nad 30 rodbin je brez stanovanja in nijmajo ne moke, ne soli, ne loncev, da bi si mogli kaj skuhati. Zgorela jim je obleka, hišno in kmetijsko orodje. Ženske sem videl v rjuhe zavite zdihovalje roke vijoče. Stolp pri njihoveji podružnici je pogorel, večja 2 zvonova sta se stopila. Nesreča in beda je velika!

Znana je revščina dolenjskih Podgorcev. Pogoreli Cerovljani so bili, razen kakih 2, vsi v dolgovi do vratu uže do zdaj, zavarovana mej tolikimi le dva za majhen znesek — zdaj pa ta nesreča!! —

Prosim tedaj preponižno in prisrečno vsa usmiljena srca, naj blagovolijo usmiliti se svojih tako nesrečnih in ubogih sobratov ter mile darove ali sl. uredništvu, ali gospodu Antonu Windischerju, županu Šmihel-Stopiškem ali pa naravnost meni poslati.

Vsak dar bo darovalcem povrnil Bog stotokrat.

Matej Jereb,
župnik.

Iz mestnega zbora ljubljanskega

27. junija.

(Dalje.)

Mestni odbornik g. Potočnik poroča o po g. Regaliji nasvetovaneji brvi čez Gruberjev kanal. Ta stvar se je uže mnogokrat obravnavala in vprašal se je tudi glavni odbor za osušenje barja, kaj o tem misli. Ta odbor je čez dolgo časa odgovoril, naj se stvar opusti dotlej, da bode predložen glavni črtež o osuševanju barja. Zdaj se je to zgodilo in tedaj nasvetuje, naj se vpraša glavni odbor, ali ima sedaj še kakih zadržkov proti tej brvi.

Dr. Schaffer nij zato, da se denes uže sklene načeloma, da se napravi brv, stvar mora priti še v meritorično obravnavo v mestnem zboru.

Mestni odbornik g. Regali pravi, da gre tu za to, da se odpre jako potrebna komunikacija, tedaj nij treba povpraševati glavnega odbora, ki je itak peto kolo pri vozu. Kdaj se pa bode izpeljal črtež, ki bi veljal 1,740.000 gld.? Nikdar, toliko vse barje vredno nij. Mesto pa, kakor vsak hišen gospodar na svojem ozemlju, napravi, kar hoče. V božjem imenu, pravi govornik, naj se vpraša še jedenkrat glavni odbor, ako pa nij kmalu odgovora, potem naj odloči mestni odbor.

Mestni odbornik pl. Zhuber pravi, da po vodnej postavi je treba za tako napravo višjega dovoljenja.

G. Regali odvrne, da nij treba delati brvi na stebrih, nego na tak način, da odtoka vode ne moti čisto nič.

Poročevalec Potočnik meni, da se meritorično denes ne sklepa ničesa. Da bi bil glavni odbor peto kolo, mora zavračati, kajti on posluje po sklepu deželnega zbora s pritrenjem Nj. Veličanstva cesarja. Potem se predlog stavbenega odseka sprejme.

Mestni odbor dr. Derč poroča o nagradah, vodstvu in učiteljem obrtnih šol ljubljanskih in navetuje, naj se dovoli za prvo poluleto 330 gld., za drugo pa ravno toliko. Poročevalec pove, da obrtniško šolo I. mestne šole obiskuje 125, II. mestne šole pa 141 učencev, kar je dobro znamenje za prospeh te šole.

Dežman meni, da je veliko število učencev žalostno znamenje, ker kaže, da se na deželi še jako slabo podučuje, da je treba tu v mestu ponavljati. Sprejme se predlog šolskega odseka.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu policijskega odseka o prošnji čevljarkega mojstra Jakoba Škerbinca za dovoljenje, da si postavi prodajalnico v šolskem drevoredu in nasvetuje, naj se mu dovoli, da se tik Andretove prodajalnice postavi jednako, v istem slogu, pod nadzorstvom mestnega stavbenega urada in proti temu, da kadar mesto prekliče to dovoljenje, se mora prodajalnica odpraviti takoj, in da plača vsako leto najemnino v razmeri, kakor Andreto.

Dr. Suppan in dr. Schaffer govorita proti predlogu. Zadnji misli, da bi se s tem kvarila olepšava mesta.

G. Regali pravi, da gre tu v prvi vrsti za kruh someščanov, potem še le za olepšavo mesta, katere pa taka lopa ne bode nič motila. V obče bi olepšave ne kazilo čisto nič, ko bi se napravilo več takih lop, za katere bi obrtniki prav radi plačevali najemnino.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški se čudi, da je dr. Schafferja, kateri je vender nekoliko bil po svetu, tako groza pred tako lopo. Poročevalec preveril se je, da v največjih in najlepših mestih mestih prodajejo tobak, sodovodo itd. na javnih prostorih v jednacijah lopah. In kadar se bode napravila centralna prodajalnica, je mesto gotovo ne bode sezidalo v Bog vedi kako monumentalnem slogu, ampak slično Škerbinčevj. Ko bi se dovolili stari „štantje“, to bi bilo grdo, a taka lopa ne. Predlogi odseka se sprejmo.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča o prošnji več kot 60 prebivalcev sv. Florijana ulic, hišnikov, krčmarjev, trgovcev, obrtnikov: naj bi se dovolilo, da smejo v tržnih dneh nastavljanje po jedno vrsto voz. Ko se podre Urbasova hiša, pojde itak večidel prometa za Gradom in prebivalcem pri sv. Florijanu ne dostaje nobenega družega zasluzka, kajti klavnica, vojašnica itd. vse je v drugih delih mesta. Tedaj nasvetuje odsek, naj se dovoli, da se vozovi nastavljajo v jednej vrsti, tako, da ne motijo pasaže (razen trotoara) od redute do Žuškove hiše in na Karlovškem predmestju ob Schmiedovej hiši do Kamničana. Mestni magistrat pa ima paziti, da se ravna vse v redu.

Dr. Suppan je, kakor že 20 let, tako tudi denes odločno proti temu, ker se okoliščine niso spremenile in ker se moti promet.

G. Regali podpira nasvet z dostavkom, naj se dovolijo vozovi tudi od sv. Florijana cerkve do Goriškega.

Dr. Derč podpira odsekov predlog z dostavkom g. Regalija. Prosilcem gre v istini za kruh in za obstanek, kajti družega zasluzka nimajo, nego od voznikov.

P. I. Zhuber je proti dovoljenju in to iz uzrokov za javno varnost. Tam vozi se dolg les, šole so tam, in vsak trenutek se zgodi kaka nesreča. Tako bode tudi zdaj mestni odbor vseh nesreč kriv.

G. Potočnik opomeni, da stanuje že 8 let v sv. Florijana ulicah, a nikdar se nij zgodila nikaka nesreča, jedna vrsta voz pa tudi ne bo motila nikoga, ljudje pa bodo imeli vender le zasluzek.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Serenada.) V sredo zvečer ob 9. uri napravili so čitalniški pevci pod vodstvom g. Valente našemu županu g. Petru Grasselliju, ki je včeraj praznoval svoj god, podoknico, ki je privabila mnogo poslušalcev. Peli so se štirje zbori, mej temi tudi Nedvedova vedno krasna „Popotnik“.

Petje bilo je izborno, posebno pa smo občudovali gospoda Medena miloglasni tenor.

— (Nemškutarska aroganca.) Naš deželni odbor sklenil je, napraviti v varnost občinstva nekoliko prenaradeb pri deželnem našem gledališču. Preračunilo se je, da bode stvar stala blizu 12.000 gl. Od teh obesilo se je nekaj tisočakov lastnikom lož, ki pa se branijo plačati ter hočejo imeti poročstva v to, da bode naše gledališče vedno nemško ostalo. To je aroganca, ki se prodaja samo pri naših Nemcih. Ali čemu se prepirate tu, nemška gospoda? Stvar se prav lahko urediti da. Naša hranilnica ima za nemške namene vedno polne korce denarjev. Letá naj posodi na gledališko poslopje 12.000 gld., ki naj bi se amortizirali leto za letom na ta način, da bi nemško občinstvo tik vstopnice plačevalo tudi malo amortizacijsko pristojbino toliko časa, da bi hranilnica plačana bila. Ta ideja se je menda že sprožila mej nemškimi lastniki nemških lož — ali ta gospoda se je prestrašila, češ, da potem nikdo v gledališče hodil ne bode! No, potem je pa ravno dokaz, da nemškega gledališča treba nij, in da dežela nijma naloge, trositi svoj denar za tako ustanovo! Ali dokler časa nam diha nemška naša hranilnica, toliko časa se nij bati, da bi se zadušilo nemško naše gledališče. Tudi zdaj so se ubogi lastniki lož obrnili do nje, da naj kaj dá. In gospodje direktorji so se zbrali in posvetovali ter končno sklenili, da se dajo trije tisočaki. „Bird zu benign sein!“ vzdihnil je nekdo, ki je prej kot ne sam lastnik lože. „Zo gebmer holt sechs tausend, se je odrezal drugi, bir hammers ja!“ Nur gemüthlich, meine Herren!

— (Včerajšnje cerkveno petje) v Šenklaži pri desetih maši bilo je vzvišeno in krasno. Gospoda A. Foersterja nova skladba, „Missa s. Jacobi Ap.“, napravljala je na nas najmilobnejše vtise, in krepkost harmonije na nekaterih mestih, posebno v „Credi“, ogrevala nam je dušo upravnostno! Delo to umetnostno oceniti gre strokovnjakom, mi v obče le omenjamo, da hodi ta skladba srednjo pot, skoraj tudi tukaj najboljšo, namreč mej strogim koralom in onim orkestralnim slogom, ki se ljubi po cerkvah v večjih mestih, ki je moderna, nam pa se zdi za cerkveno rabo celo lehkomeslen. Pevcev bilo je na koru nad šestdeset, večinoma dijakov s srednjih šol, pa tudi več bogoslovcev in nekaj družih poznanih glasov. Vse lepo petje kazalo je izurjenost in vztrajno vajo. Sijal je tenor gospoda Razingerja! Stolna cerkev pa je bila, kakor po navadi, še precč — prazna.

— (Izgubljen denar.) Ubog služabnik, ki ima več nedoraslih otrok, izgubil je včeraj na potu od pošte do bolnice bankovec za 10 gold. — Kdor bi bil našel ta denar, naj ga oddá pri našem upravnistvu. Postavna najdenina se mu zagotavlja.

— (Zakup užitnine) obdržé še nadalje dozdanji podjetniki. Njih zastopnik g. Dekleva izjavil se je v sredo napram županu v navzočnosti udov finančnega odseka protokolarično, da bodo mestu plačevali dozdanjo vsoto tudi potem, ko dobi pravovelnost novi carinski cenilnik.

— (Iz Jelšan) se nam piše, da tamošnji župan uraduje le v nemškem in italijanskem jeziku, kar nam je tem bolj nerazumljivo, ker po zadnji ljudske šteti v Jelšanah niti jednega Nemca ali Italijana nij.

— (Iz Maribora) pritožuje se nam znan rodoljub 29. t. m.: „Denes obiščem — kot tujec — kavarno ter vprašam po slovenskih časopisih. A navzočni gostje zakrohota se mi porogljivo v obraz, kakor da bi bil zahteval kak kitajsk časnik.“ To je mariborska nemška omika, kakeršne je drugod spsoben le najnižji „Mob“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 30. junija. Cesar podelil je F. Z. M. Dahleu in F. M. L. Jovanoviču v priznanje izrednih zaslug za pomirovljenje vstakega ozemlja veliki križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

London 30. junija. „Times“ mislijo, da se je vlada zdaj odločila upotrebljati izdatna sredstva, da se definitivno reši egiptovsko vprašanje.

Carigrad 30. junija. Konferenca obravnavala je včeraj o angleškem predlogu, naj turška vojska posreduje v Egiptu. Konferenca bi k temu posredovanju rada stavila pogoje, da se intervencija nikakor ne sme spremeniti v okupacijo in da ne sme kratiti svobode in neodvisnosti Egipta.

London 29. junija. Vlada najela je dva privatna parobroda za prevažanje vojakov.

Pariz 29. junija. Po poročilih iz Carigrada izjavila je Porta željo, stopiti v dotiko s konferenco.

Razne vesti.

* (Zalovce.) Česka dežela ima vedno še veliko divjačine. Po razkazilu za l. 1881 postrelilo se je v Českej v jednem letu: 1243 jelenov, 1500 polujelenov, 7991 srn, 765 divjih prašičev, 405.130 zajcev, 13.314 zajčkov, 739 divjih petelinov, 425.030 jerebic, 35.619 fazanov, 9316 prepelic, 2653 kljunčev, 844 kozic, 10.282 divjih rac, dalje 2230 lisic, 1804 kune, 7261 dihurjev, 253 vider, 289 jazbecev, 552 podlasic, 1461 veveric, 2 orla, 87 sov, 33 325 sokolov in jastrobov, 7370 vran in srak itd., vsega vkupe 973.269 komadov divjačine.

* (V Londonu), najbogatejšem mestu na svetu, je po uradnem razkazilu preteklo leto 54 ljudij umrlo za lakoto.

* (Prav po domače.) Časnik „Jowa Tribune“ v Burlingtonu prinaša naslednjo notico: „Vodja našega lista prosi, da se mu ne šteje v zlo, da je uredniški oddelek te številke nekoliko skrčel. Uzrok temu je mali in krepki sin, katerega mu je njegova soproga denes zjutraj poklonila. Se ne bode tako hitro zopet zgodilo!“

Poslano.

Goriška „Soča“ je v zadnji številki od dne 23. t. m. priobčila dopis iz Trsta, ki bi po mojem mnenji bil bolje — nenatisnen ostal. V njem poroča znan gospod, ki je že večkrat po časnikih zaropotal, o izidu tržaških volitev, pa h krati društvo „Edinost“, to je celo vrsto poštenih in rodoljubov delujočih mož sumniči ter s psovskami: mameški, puhloglavci, kričarji in sebičnimi nevedneži, napada, in s tem ne samo tiste osebe, katere so dopisunu trn v oči, ampak vse društvo žali.

Javno izrečem svoje obžalovanje, da se je našel slovensk časnik, ki je vzprejel izjavo v tako nedostojnej obliki. Ravno oblika kaže, da dopisnik nij imel dobrega, rodoljubnega namena, nego si je hotel na nekaterih njemu neljubih osobah grdo jezo ohladiti, kakor že drugekrat. Moj Bog! kam pridemo, če namesto složnega delovanja nastopi večer prepri in razpor, katerega se zgolj sovražniki našega naroda veselje? Ali nij že zadosti naš narod krivic trpel zaradi nesrečne nesloge, katera uže od nekdanj mej Slovani vlada in kot hud rak razjede slovensko lipo, katera bi skoraj mogla uže najlepše cveteti, da je nij tolikokrat posmodila slana nesloge. Čas za razgovarjanje, kako bi naj Slovenci postopali pri tržaških volitvah, bil je pred volitvami in takrat se je važna stvar na vse strani presojevala in prevdarjala. Prepričan sem, da smo ukrenili in storili, kar je v zdanjih razmerah najboljšo in najprimernejšo; in ako bi nam bil modri dopisnik „Soče“ kaj boljšega o svojem času nasvetoval in se le nekoliko žrtvoval za to, kar zdaj pripisuje, naše društvo bi mu bilo gotovo hvaležno. Če uspeh ali izid volitve nij bil popolnem ugoden, tega nij zakrivilo društvo „Edinost“, nego oni tako imenovani „narodnjaki“, ki nijso o volitvah narodu v prid — niti jednega koraka storili, zdaj pa se drznejo privatno in javno zaslužne in požrtvovalne rodoljube zasramovati in blatiti! „Soča“ pa si s tacimi dopisi, tega sem si svest, ne bode pridobila ne prijateljev, ne naročnikov.

Na Proseku, dne 26. junija 1882.

Ivan Nabergoj,
načelnik društva „Edinost“.

Meteorološko poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu precej srednje, in sploh le za 1.79 mm. višje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 737.09 mm. in je bilo samo v ponedeljek podnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna, je imel barometer v ponedeljek, sredo in četrtek podnormalno, v torek, petek, soboto in nedeljo pa nadnormalno stanje. Najvišje srednje stanje, za 1.38 mm. nad normalom, je imela sobota; najnižje, za 2.96 mm. pod normalom, ponedeljek; razloček mej maksimumom in minimumom srednjega stanja znaša tedaj 4.34 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 2.01 mm. nad normalom, je stal barometer v

soboto zvečer; najnižje, za 4-04 mm. pod normalom, v ponedeljek opoldne; razloček mej maksimum in minimum sploh znaša tedaj 6-05 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 2-43 mm., je imel ponedeljek; najmanjši, za 0-82 mm., vtorek.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 17-6° C., to je za 1-0° C. pod normalom, in je bila samo v soboto in nedeljo nadnormalna. Najvišje srednje stanje, za 3-7° C. nad normalom, je imela nedelja; najnižje, za 3-8° C. pod normalom, vtorek; največji razloček v srednjem stanju je tedaj znašal 7-5° C. Najvišje v vsem tednu sploh, za 8-0° C. nad normalom, je stal barometer v soboto opoldne; najnižje, za 7-4° C. pod normalom, vtorek zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 15-4° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 11-8° C., je imela temperatura v sredo; najmanjši, za 6-7° C., v nedeljo.

Vetrovi pretečenega tedna so postali slabotnejši in tudi menj spremenljivi. Največkrat, 7 krat, je bilo „brezvetrie“, 6 krat „jugozahod“, 5 krat „vzhod“, 2 krat „jugovzhod“ in 1 krat „burja“.

Nebo je bilo precej spremenljivo, 8 krat „oblačno“, 7 krat „jasno“, 6 krat pa „deloma jasno“ in „deloma oblačno“.

Vreme: Pretečeni teden je palo, akoravno je bilo vreme precej stanovito, vsled neviht precej dežja, namreč za 58-30 mm.; tudi število deževnih dni, 4, je bilo primeroma zelo veliko.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	2191 gld. 93 kr.
Pododbor v Kostanjevici nabral	3 „ — „
G. J. Dogša, zastopnik banke „Slavije“ v Središču	4 „ 18 „
Na banketu pri g. dekanu v Šmarji na sv. Rešnjega telesa dan	4 „ 60 „
V pušici gostilne pri županu na Zegnanem Studenci in pri oddaji domovinskih listov nabranih	2 „ 76 „
Čisti dohodek ljudske veselice, katera se je vršila 4. junija na Vrhniki	81 „ 50 „
Iz pušice v prodajalnici g. Sl. Jenkota v Podgradu	1 „ 50 „
Iz pušice v sobi „bralnega društva“ v Šelcih	1 „ 20 „
Iz pušice v g. Šliferjeve gostilnici	1 „ 40 „
Vkupe	2 „ 60 „
Čisti dohodek veselice, katero so priredili goriški diletantri v Sežani	27 „ — „
V Št. Petru po g. Iv. Korošci:	
G. Franc Torkar	1 „ — „
G. Lav. Cvetnič	1 „ — „
G. A. Zalabek	1 „ — „
G. Izidor Mikola	1 „ — „
G. Jakob Čopić	1 „ — „
G. Jožef Prime	1 „ — „
G. Jožef Šaršon	1 „ — „
G. Mohar z Iga	— „ 40 „
G. Ljud. Ševar	— „ 60 „
G. J. Balor	— „ 40 „
G. Mohar z Iga	— „ 40 „
Iz pušice v Narodnej gostilni v Št. Petru	2 „ 62 „
Na kegljišči je prišlo čistega dobička	29 „ 33 „
Vkupe	41 „ 35 „
G. Boštjan Leskovec, občinski pisar v Idriji	1 „ — „
Čisti dohodek ljudske veselice 4. junija katero je priredila čitalnica v Šiški na Kozlerjevem vrtu	150 „ — „
G. Hugon Eberl svoj dobiček pri streljanji na omenjeni veselici	1 „ — „
G. Anton Kvas v Trstu, član čitalnice v Šiški	4 „ — „
G. Adolf Obreza, državni in deželni poslanec	50 „ — „
Društvo pri dekanu Semiškem g. Alešu na Antonovo	42 „ — „
V Ribnici:	
G. Nosan Ivan, c. kr. sodnijski pristav	10 „ — „
G. — — —	6 „ — „
G. Košir, c. kr. kancelist	5 „ — „
G. Arko Anton	1 „ — „
G. R-r Vekoslav	1 „ — „
Iz pušice v gostilni pri g. Pilderji	4 „ 11 „
Vkupe	28 „ 11 „
G. Fran Kodrič, kaplan v Bovci	2 „ 30 „
G. Poljščak Anton v Šturiji	5 „ — „
G. Jakob Logar, župnik pri sv. Križi pri Ajdovščini	5 „ — „
Vkupe	2648 gld. 83 kr.

Umrlji so v Ljubljani:

25. junija. Marija Majer, črkostavčeva žena, 49 let. Rožne ulice št. 31. za osepnicami.

26. junija. Franc Bricelj, kovač, 49 let. sv. Martina cesta št. 1. za vnetico oprsne rane. — Lenka Kocijančič, dnarica, 77 let. sv. Petra cesta št. 42. za srčno napako.

28. junija. Neža Simončič, kajzarjeva žena, 55 let. Predkraj Karolinska zemlja št. 3. za slabostjo. — Jakob Rifel, gruntar, zdaj kaznenec, 40 let. ulice na grad št. 12. za jetiko. — Janez Mesesnel, bivši usnjarski prodajalec, 74 let. Rožne ulice št. 29. za starostno slabostjo.

V bolnici.

24. junija. Jožef Merlak, dnarica, 25 let za jetiko.

25. junija. Frnca Selan, dnarica, 27 let za jetiko. — Urša Augustin, gostija, 38 let. — Anton Stonic, kajzar, 60 let. — Apolonija Pogačnik, gostija, 50 let. za oslabljenjem močij. — Marija Pečnikar, gostija, 43 let, za spridenjem trebušnega drobu.

V vojaški bolnici.

23. junija. Mihael Petrovič, c. kr. zdravnik v pokoji, 79 let. —

Tujci:

29. junija.

Evropa: Lončerg iz Reke. — Semež iz Ilirske Bistrice. — Gergina iz Slavine.

Pri Slonu: Jakše z Dunaja. — Ofner iz Zadra. — Femelrock iz Celovca. — Falian z Dunaja. — Cazdolini iz Kostanjevice.

Pri Maliči: Laiper z Dunaja. — pl. Vest iz Reke. Kaltenecker iz Radovljice. — Magnifiko iz Kotora. — Höger z Dunaja. — Schuster iz Kočevja. — Rosenberg, pl. Kaltenecker z Dunaja.

Dunajska borza

dné 30. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 90 kr
Srebrna renta	77 „ 40 „
Zlata renta	95 „ 20 „
1860 državno pesojilo	130 „ 20 „
Akcije narodne banke	829 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 30 „
London	120 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 56 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „
Državne marke	58 „ 80 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 171 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 „ — „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 90 „
„ „ 4%	87 „ 80 „
„ „ papirna renta 5%	86 „ 05 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 60 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ — „
Kreditne srečke	100 gld. 175 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 122 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „ 25 „

Le petdeset novcev
velja jeden loz velike

50

tržaške razstavine loterije.

novcev

LOZI

velike

tržaške

razstavine

loterije.

Ti lozi dobivajo se v vseh menjalnicah, c. kr. tobakarnah, loterijskih kolekturah in drugih prodajalnicah avstr.-oger. monarhije.

Obširna ta loterija ima

1 glav. dob. 50.000 gld. v gotov.

1 „ „ 20.000 „ „ „

1 „ „ 10.000 „ „ „

dalje še družib velikih dobitkov, vrednih po 10.000, 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25;

vseh skup tisoč oficijalnih dobitkov vrednih goldinarjev 213.550 goldinarjev.

Tudi še mnogo dražih jako dragocenih dobitkov, taci stvarej, ki so izpostavljene in so jih darovali razstavjalci.

Kdor hoče razprodajati, obrne naj se takoj do loterijskega oddelka tržaške razstave, 2, Piazza Grande, v Trstu.

Kdor si naroči posamične loze, dodeni 15 kr. za poštarino.

Dobivajo se v Ljubljani pri (427—1)

kranjskeje banki za trgovino in kupčijo.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so nas v tako obilem številu pri zadnjem sprevodu naše nepozabljive gospe

Elize Kappus pl. Pichelstein

s svojo navzočnostjo počastili, posebno dariteljem prekrasnih vencev in p. t. gospem in gospodom iz Radovljice in okolice izrekamo najiskrenejšo zahvalo

(432)

ostali žalujoči.

V Kamnej Gorici, dné 27. junija 1882.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 30 kr. — kdaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

(144—18)

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji Jul. pl. Trnkociji in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Št. 9446.

(416—3)

Razpis službe.

Pri tukajšnji mestni straži se služba stražmeštra ali stražniškega načelnika oddaje.

Letna plača te službe znaša 500 gld. in je združena z njo pravica do provizije in do službene obleke.

Kdor hoče te službe prositi, mora dokazati, da je popolnem zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pisanji.

Na prosilce, ki so v žandarske ali policijske službi zvedeni, se bode posebno oziralo.

Prošnje s priloženimi dokazili je do 15. junija t. l. izročiti pri mestnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 17. junija 1882.

Župan: Grasselli.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da od 2. julija naprej vsako sredo in soboto in vsak semanj dan vozi

z Vrhnike v Ljubljano omnibus.

Z Vrhnike odpelje se zjutraj ob 7. uri ter pride pred dveto uro k Maliču v Ljubljano, od koder se potem vrne popoldne ob 5. uri. Prisede se lahko tudi mej potom, plačilo ravna se po daljavi. Slavno občinstvo opozorujem, da je omnibus jako pripravno uravnan ter stane jedna vožnja samo 40 kr.

Vrhnika, dné 30. junija 1882.

(431—1)

J. Jurca.

Zavoljo nenadnega odhoda se iz proste roke

prodajejo

v nemških ulicah št. 2, II. nadstropje
oprave za sobe in kuhinje, zrcala,
klavir i. dr.

in sicer do 6. julija (incl.).

(438—1)

RAZSTAVNA LOTERIJA V TRSTU.

1000 dob., vrednih 218.550 gld.

Prvi dobiček v zlatu ali v papirji 50.000 gld. a. v.

Drugi dobiček v zlatu ali v papirji 20.000 gld. a. v.

Dalje več dobitkov po 10.000 gld., in več po 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50,

in 25. (398—5)

Vsak loz le 50 krajcarjev.

Lozi dobivajo se v vseh menjalnicah, c. kr. trafikah, loterijah itd. avstrijsko-ogerske monarhije in v loterijskem razdelku tržaške razstave (Piazza Grande št. 2) v Trstu, do katerega morajo se obrniti vsi tisti, ki hočejo loze razprodajati.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE

LE HOUBLON

Francoski fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

CAWLEY & HENRY, alleinige Fabrikanten, PARIS

Seuls Fabricants brevetés des Marques :

PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL

Couleur Mals Blanc ou Mals

Qualité supérieure Aux Armes de chaque Pays

(159—8)